

Evanjelium z 15. decembra 2019

3. týždeň adventu - Rok A - Matúš 11, 2 - 11

Prepis komentára biblistu Fernanda Armelliniho, nerevidovaný autorom

V tom čase Ján, ktorý bol vo väzení, keď sa dopyčul o Kristových skutkoch, poslal správu prostredníctvom svojich učeníkov:

"Si to ty, kto má prísť, alebo musíme čakať na iného?" Ježiš im odpovedal: "Chod'te a povedzte Jánovi, čo ste počuli a videli: slepým sa vracia zrak, chromí chodia, malomocní sa očisťujú, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú, chudobným sa zvestuje evanjelium. A blahoslavený je ten, kto vo mne nenachádza dôvod na pohoršenie!"

Keď odchádzali, Ježiš hovoril zástupom o Jánovi: "Na čo ste vyšli na púšť? Trstie mávajúce vo vetre? Čo ste si išli pozrieť? Muž oblečený v luxusných šatách? Hľa, tí, čo sa obliekajú do krásnych šiat, stoja v kráľovských palácoch! Tak čo ste si išli pozrieť? Prorok? Áno, hovorím vám, naozaj, viac ako prorok. On je ten, o ktorom je napísané: "Hľa, pred tebou posielam svojho posla, pred tebou ti pripraví cestu. Veru, hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo žien, sa nevyskytol nik väčší ako Ján Krstiteľ, ale najmenší v nebeskom kráľovstve je väčší ako on."

Dnes sa môžeme považovať za veľmi šťastných v porovnaní s generáciami, ktoré žili pred Kristom, pretože vieme, že Ježiš priniesol svetu posolstvo lásky, pokoja, zmierenia a od jeho príchodu sa mnohé veci zmenili, ale položme si otázku:

"dostalo sa toto posolstvo, ktoré všetci na svete oceňujú, skutočne do nášho sveta, alebo je tu stále snaha udržať ho mimo neho, pretože by si vyžadovalo príliš veľa zmien?

A tiež v našom osobnom živote, či sme toto posolstvo vpustili dovnútra? Vpustili sme Krista do svojho života? Tu je príchod, na ktorý čakáme!

Chceme ho pustiť dovnútra!

Ak totiž vstúpi do nášho života a do nášho sveta, prinesie len radosť. Ak by evanjelium skutočne vstúpilo, určite by sa odstránili vojny, násilie a nespravodlivosť.

Tu je otázka, ktorú si kladieme... čo máme robiť, aby sme sa pripravili na jeho príchod? Liturgia nám v tomto adventnom období predstavuje osobu, ktorá sa pripravovala na prijatie Božieho Mesiáša a pripravovala aj ľudí... Krstiteľa!

Čo urobil?

Pri rieke Jordán kázal a vyzýval ľudí, aby zmenili svoj život, pričom používal hroživé slová, pretože svet bol zlý, ľudia sa správali proti Božiemu zákonu, a povedal:

"Rasa zmijí, kto vám navrhne, aby ste unikli hroziacemu Božiemu hnevu! Urobte dôstojné ovocie pokánia, pretože sekera je už položená pri koreni stromov a

stromy, ktoré neprinášajú ovocie, budú vyťaté a hodené do ohňa. Potom ten, ktorý má prísť, vyčistí mláťačku a zhromaždí zrna do svojej stodoly, ale plevy spáli v neuhasiteľnom ohni."

Tón, ktorý použil Krstiteľ, bol hrozivý a pravdepodobne to tak aj myslel, chcel vystrašiť hriešnikov.

Tento jazyk často používali aj proroci, ktorí hrozili Božími trestami.

Nešlo samozrejme o tresty, ale o následky spáchaných hriechov, pretože hriech má vždy zlé, nedobré následky v živote tých, ktorí sa ho dopúšťajú.

Krstiteľovo posolstvo v skutočnosti vôbec nebolo hrozbou, ale ohlasovalo veľkú radosť, pretože príchod Božieho Mesiáša konečne zmení svet, v ktorom sa všetci nachádzali vo veľmi zlom stave.

Bol to svet poháňaný sebeckom, myslením na seba, túžbou dominovať nad ostatnými... on zaviedol úplne novú logiku, a to nemyslieť na seba, ale snažiť sa všemožne konať dobro pre druhých!

Toto je stredobod evanjelia, ktoré priniesol na svet Ježiš z Nazareta. Teraz ide o to, aby sme toto evanjelium, ktorým je on, ktorým je Kristus, vpustili do života každého človeka a do života sveta.

Takže Boží hnev, o ktorom hovorí Biblia a o ktorom hovoril Krstiteľ, nie je nič iné ako vášeň lásky Boha, ktorý chce nový svet, svet, ktorý sa neriadi kritériami, ktoré pochádzajú z inštinktov, ale riadi sa novým životom, ktorý priniesol a ktorý je práve životom Boha, láskou!

Až do tohto bodu Krstiteľ kázal a vyzýval k príprave, bol človekom pripraveným prijať Mesiáša.

Krstiteľ nám dnes predstavuje neočakávaný aspekt svojej duchovnej cesty, kladie otázky.

Nečakali by sme to, ten, ktorý poukazoval na Ježiša ako na toho, ktorý má prísť, sa teraz zdá byť zachvátený pochybnosťami, neistotou, čuduje sa:

"Ale je to Mesiáš, ktorého som ohlásil, alebo nie je?" Dnešné evanjelium nám ho predstavuje už nie pri Jordáne, ale vo väzení.

Chcem spomenúť miesto, kde bol uväznený. Evanjelium nám to nehovorí, ale vtedajší historik Jozef Flavius áno.

Krstiteľ bol v pevnosti Macheronte.

Bola to jedna z mnohých pevností postavených Herodesom, jediná pevnosť, ktorá stojí dodnes, na jordánskom území, vo východnej časti Mŕtveho mora, vidíte ju za mnou a v pozadí vidíte aj Mŕtve more.

Všetky ostatné pevnosti sa nachádzali na západ od Mŕtveho mora a rieky Jordán, takže táto pevnosť mala výhodnú strategickú pozíciu, pretože ostatné pevnosti posielali svoje správy do Macheronte a Macheronte mohla posilať tieto správy späť do všetkých ostatných pevností.

V Ježišových časoch patrila Herodesovi Antipovi, ktorý tam často chodieval na oslavy; pamätáme si, že na jeho narodeniny tam prišla tancovať Salome a vieme, čo sa stalo neskôr: žiadali Krstiteľovu hlavu.

Do tohto pevnostného paláca preto Herodes často prichádzal a práve tam bol Krstiteľ uväznený.

Môžete si pozrieť horu, na ktorej Herodes Veľký postavil túto pevnosť, vidieť ju pri východe slnka a potom si pozrieť rekonštrukciu paláca

Herodes.

Teraz si vypočujme, čo sa stalo s Krstiteľom, keď bol uväznený:

Ján, ktorý bol vo väzení, keď sa dopočul o Kristových skutkoch, poslal prostredníctvom svojich učeníkov odkaz: "Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?"

Dôvod, prečo bol Krstiteľ uväznený, opisuje evanjelista Matúš.

Krstiteľ odsúdil nemorálne správanie Herodesa, ktorý si vzal za manželku manželku svojho brata, slávnú Herodiadu.

Jozef Flavius hovorí, že Herodes dal Krstiteľa uväzniť, pretože sa obával jeho popularity, bol to človek, ktorého si všetci vážili a ktorý mohol proti nemu vyvolať nepokoje.

Vo väzení sa ku Krstiteľovi správali s veľkou úctou, mohol prijímať návštevy učeníkov a, samozrejme, bol informovaný o tom, čo robí Ježiš z Nazareta, ktorého predstavil ako Božieho Mesiáša. Na tomto mieste nás prekvapí zmätok, ktorý sa v Krstiteľovi začína objavovať v súvislosti so samotným Ježišom, a to až do takej miery, že sa čuduje:

"Ale je to on, kto príde, alebo musíme čakať na niekoho iného?"

Čo priviedlo baptistov do krízy?

Stačí si prečítať, čo nám evanjelista Matúš predkladá pred týmito otázkami, ktoré kladie Krstiteľ.

V dvoch kapitolách, ktoré predchádzajú dnešnému úryvku evanjelia, nám evanjelista Matúš hovorí o najmenej desiatich zázrakoch, ktoré Ježiš vykonal.

Čo sú to za zázraky? Ježiš uzdraví malomocného!

Malomocní boli ľudia, ktorých všetci považovali pre ich škaredosť a odpornosť za stelesnenie hriešnika, človeka zavrhnutého ľuďmi a odmietnutého Bohom; potom mrzákovi umožní chodiť, slepým otvorí oči... boli to ľudia, ktorí nemohli vstúpiť do chrámu, pretože mali chyby, a Boh odmietal tých, ktorí mali choroby alebo chyby, pretože to znamenalo, že sú hriešnici, a preto sa museli držať ďalej od Boha.

Nečudo, že Krstiteľ bol zmätený; Ježiš sa nielenže nesprával tak prísne a striktné, ako ohlasoval, nielenže neodsudzoval hriešnikov, ale hodoval s nimi, jedol s nimi, chválil sa, že je priateľom mytníkov, hriešnikov, a namiesto toho, aby rúbali stromy, ktoré neprinášali ovocie, nelámali prasknutú trstinu, nezhasínali dymiacu lampu.

Nikto nenávidel zlo viac ako on, ale nikto nemiloval hriešnikov viac ako on, cieľom jeho života nebolo strhávať hriešnikov, pretože to boli nešťastní ľudia a on ich chcel naplniť radosťou, chcel im dať pocítiť, že sú Bohom vítaní a milovaní, aby sa hriešnikom nevyhýbali ako malomocným, ktorí mali byť odsunutí na okraj spoločnosti.

Krstiteľ veľmi dobre vedel, čo hovorí žalmista - Žalm 139 - "Nenávidím, možno, Pane, tých, čo ťa nenávidia, a nenávidím tvojich nepriateľov, nenávidím ich s nezmieriteľnou nenávisťou, akoby to boli moji nepriatelia".

Takto sa mali správať spravodliví!

Duchovní vodcovia vychovávali ľudí k silnému Bohu, ktorý tvrdo zasiahol svojich nepriateľov, spomeňme si len na 10 egyptských rán... Boh zasiahol tých, ktorí sa postavili proti jeho zámerom, a tu namiesto 10 rán nachádzame 10 skutkov lásky voči ľuďom na okraji spoločnosti, vylúčeným.

Niet divu, že sa Baptista dostal do krízy!

Skúsme sa zamyslieť nad tým, aké boli očakávania Krstiteľa, očakávania, ktoré sú spochybňované. Skúsme si však položiť otázku, aké sú naše očakávania od príchodu Božieho Mesiáša?

Ktorého Mesiáša

očakávate? Čo očakávate

od Ježiša?

So svojím evanjeliom chce vstúpiť do vášho života, čo od neho očakávate?

Naše očakávania by mohli byť sklamané, od Božieho Mesiáša by sme mohli očakávať to, čo neprišiel priniesť... aby som to upresnil, neprišiel vyriešiť naše problémy tým, že bude robiť zázraky, ktoré nahradia to, na čo sme povolaní.

Kto očakáva tohto Mesiáša, bude sklamaný, potom sa obráti na iných Mesiášov, ktorí mu dajú to, čo očakáva, čo môže byť veda, technika, medicína.

Nie som Krstiteľ, ale aj Peter bude sklamaný z Božieho Mesiáša, pretože čakal iného, slávneho, víťazného Mesiáša.

Je tu ešte jeden prvok, ktorý možno mátal Krstiteľa, je vo väzení a veľmi dobre vie, čo hovorili proroci, prorok Izaiáš, 61. kapitola: "Duch Pánov je nado mnou, poslal ma ohlasovať otrokom slobodu a zajatcom prepustenie".

Krstiteľ hovorí: "Som vo väzení a Mesiáš sa nehýbe, aby vykonal toto vyslobodenie." Chápeme zmenu, ktorú musí Krstiteľ urobiť vo svojich očakávaniach od Božieho Mesiáša, identifikoval ho, ale ako všetci ľudia z jeho národa, vrátane Petra, očakával, že bude iný, jeho očakávania boli iné.

Tu je teda posolstvo pre nás dnes, Krstiteľ vám hovorí: robte to, čo ja, nebojte sa, ak evanjelium spochybní vaše očakávania, vaše presvedčenie, vaše istoty, vaše náboženské tradície.

Ak vás príchod evanjelia do vášho života necháva pokojnými, ak nespochybňuje nič... tvár Boha, v ktorého ste vždy verili, ak neprevracia rebríček hodnôt, na ktorý postavil váš život... môžete si byť istí, že to nie je Božie evanjelium!"

Božie evanjelium je revolučné, prevracia vaše očakávania a správanie, ktoré sa vám zdajú logické, pretože pochádzajú z múdrosti sveta, ktorá sa každému zdá najlogickejšia.

Vieru v Boha, ktorý sa zjavuje v Ježišovi, nemôžu nesprevádzať otázky, neistota, ťažkosti s prijatím viery.

Spomeňte si na podobenstvo o dvoch synoch, ktoré rozprával Ježiš: prvý, ktorý otcovi hneď povedal: "Iste, pôjdem pracovať do vinice", a potom nešiel; druhý, ktorý povedal: "Nepôjdem", potom si to rozmyslel a išiel. Práve ten druhý pochopil, čo otec chce a čo to znamená, že ho má počúvať, že je to náročné a spontánne povie nie.

Verím, že keď sa stretne s evanjeliom, ktoré chce vstúpiť do našich životov.

reakciou bude povedať: "Zastavte sa na chvíľu, pretože je tu príliš veľa zmien, narúša to môj život.

Práve na to slúži čas prípravy na tento príchod, pretože nie je ľahké vpustiť Božieho Mesiáša do svojho života, nebolo to ľahké pre Krstiteľa, nečudujme sa, že to nie je ľahké ani pre nás dnes.

Ak človek nezažíva tieto rozpaky, ak nie je ohromený a zmätený, keď sa stretáva s evanjeliom, znamená to, že ho nepochopil, že ho naďalej číta a prispôsobuje tomu, čo si vždy myslel a považoval za správne.

Teraz si vypočujme, čo Ježiš odpovedá Krstiteľovi:

Ježiš im odpovedal: "Chod'te a povedzte Jánovi, čo ste počuli a videli: slepým sa vracia zrak, chromí chodia, malomocní sa očisťujú, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú, chudobným sa zvestuje evanjelium. A blahoslavený je ten, kto vo mne nenachádza dôvod na pohoršenie!"

Aké krásne!

Ježiš nie je prekvapený Krstiteľovým zmätkom, myslím, že by bol prekvapený, keby sa to nestalo.

Keď do života človeka vstúpi Boží Mesiáš, zahodí všetky kritériá, ktoré predtým tvorili všetky jeho istoty.

Ježišova odpoveď nie je úvaha, je to zoznam toho, čo sa stane, keď Boží Mesiáš vstúpi do sveta a bude prijatý.

Existuje šesť nových skutočností a všetky sú znamením spásy, žiadne odsúdenia, začína sa nový svet.

Čo sú to za udalosti?

Prvý: slepí otvárajú oči!

Je to evanjelium, Boží Mesiáš, ktorý otvára oči tým, ktorí kráčali v tme, ktorí nevedeli, čo robia vo svete, ktorí nemali smer v živote. Evanjelium ich osvietilo a teraz vedia, ako si vybudovať život, ktorý zostáva a má zmysel.

Druhé znamenie: mrzáci chodia!

Sú to tí, ktorí nevedeli urobiť v živote ani krok, o všetko prosili, žili pomocou trikov, úskokov, podvodov... Teraz už kráčajú, možno ešte trochu krívajú, ale idú správnym smerom.

Tretí znak: hluchý.

Hluchí sú tí, ktorí sú uzavretí do seba a počúvajú len hlas svojich inštinktov, vášní a žiadostivosti.

Sú hluchí k volaniu všetkého, čo ich vedie k tomu, aby vyšli zo seba, aby mysleli na druhých, na chudobných, na núdznych, aby im pomohli... nepočujú tieto veci.

Teraz počujú evanjelium, počuli, otvára im uši, sú pozorní k prosbám o pomoc od tých, ktorí ju potrebujú.

Malomocní: sú to tí, ktorí sa hanbia, pretože sa cítia znechutení malomocenstvom svojho hriechu a sú odsunutí na okraj spoločnosti, všetci sa im vyhýbajú, všetci sa ich stráňa.

Teraz ich evanjelium očisťuje, robí ich krásnymi, nádhernými, pretože prijatím Mesiáša do svojho života sa úplne premieňajú.

A potom mŕtvi, ktorí vstanú z mŕtvych: sú to tí, ktorí boli zameraní len na svoj biologický život, ten život, ktorý sa potom skončí, mysleli len na pitie, jedenie a

užívať si život.

Teraz povstávajú k novému životu, ktorý je životom Ducha, ktorý je láskou, ktorá charakterizuje plne ľudský život.

A potom sa dobrá správa zvestuje chudobným.

Chudobní sú tí, ktorí si mysleli, že sú beznádejní ničomníci, teraz počuli dobrú správu... "Aj pre vás je spása, aj pre vás je bezpodmienečná Božia láska".

Ste si dnes istí, že Kristus vstúpil, že jeho evanjelium vstúpilo do vášho života?

Ako si môžete byť istí, že ste prijali Božieho Mesiáša, že ste prijali jeho evanjelium?

Odpoveď nenájdete v rečiach, argumentácii alebo dokonca náboženských praktikách... Nechajte evanjelium vstúpiť do vášho života, musíte si overiť prítomnosť všetkých tých znamení, ktoré Ježiš vymenoval.

Došlo k týmto zmenám? Otvorili ste oči?

Vnímate peniaze, povolanie, rodinu, priateľstvá, politické voľby stále rovnako ako predtým, alebo vás evanjelium núti vidieť veci inak?

Ježiš svoju odpoveď uzatvára blahoslavenstvom, je to desiate blahoslavenstvo, ktoré nachádzame v Matúšovom evanjeliu: "Blahoslavený, kto sa nado mnou nepohoršuje".

Čo je to pohoršenie, ktoré dáva Ježiš a ktoré vyzvalo aj Krstiteľa?

Je to škandál Božej bezpodmienečnej lásky, je to Boh, ktorý miluje dobrých aj zlých, ktorý nikoho netrestá, ale každého obnovuje v radošti a živote.

Zlý Boh, ktorý núti platiť tých, čo prestúpia jeho príkazy, je Boh, ktorý vzbudzuje strach, ale nikoho nepohoršuje.

Ako je možné, že tento Boh nikoho nešokuje? Pretože uvažuje rovnako ako my, verí, že dobrí sú milovaní a zlí nenávidení.

Ježiš hovorí: "Blahoslavený, kto prijíma túto novú Božiu tvár, ktorú som priniesol na svet."

Je to Boží Mesiáš, ktorý priniesol túto Božiu tvár, ktorá je láskou a iba láskou.

Ježiš hovorí: "Blahoslavený, kto sa nepohoršuje nad touto Božou tvárou".

Toto blahoslavenstvo je sladkou výzvou pre krstiteľa, aby sa nenechal prekvapiť Božími prekvapeniami. Stratil Ježiš úctu ku Krstiteľovi kvôli ťažkostiam, ktoré mal s prijatím Božieho Mesiáša?

Počúvame:

Keď odchádzali, Ježiš hovoril zástupom o Jánovi: "Na čo ste vyšli na púšť? Trstie mávajúce vo vetre? Čo ste si išli pozrieť? Muž oblečený v luxusných šatách? Hľa, tí, čo sa obliekajú do krásnych šiat, stoja v kráľovských palácoch! Tak čo ste si išli pozrieť? Prorok? Áno, hovorím vám, naozaj, viac ako prorok. On je ten, o ktorom je napísané: "Hľa, pred tebou posielam svojho posla, pred tebou ti pripraví cestu.

Veru, hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo žien, sa nevyskytol nik väčší ako Ján Krstiteľ, ale najmenší v nebeskom kráľovstve je väčší ako on.

Po vypočutí toho, čo Ježiš predstavil ako znamenie príchodu Božieho Mesiáša na svet, teda všetkých tých zmien, ktoré priniesli radosť a život, keď učeníci Krstiteľa odchádzajú, Ježiš kladie tri otázky všetkým prítomným, ktorí ho počuli, a hovorí

"Čo si išiel pozrieť do púšte? Trstie mávajúce vo vetre?"

Odpoveď je jednoznačne nie, Krstiteľ nie je ako tie bahenné trstiny, ktoré rastú pozdĺž rieky Jordán a sú symbolom nestálosti, pretože sa ohýbajú podľa smeru vetra.

Ján nie je oportunista, ktorý sa prispôsobuje všetkým situáciám, ktorý sa skláňa pred mocným mužom doby; keby sa sklonil pred Herodesom, ktorý si ho predsa len vážil a ochotne ho počúval, mohol by získať všetky výhody.

Nie, krstiteľ je človek s rovným chrbtom.

Skúsme si dnes položiť otázku, či sme prijali evanjelium, to, čo povedal Ježiš, jeho návrhy pre život, ale potom prídu módne trendy, nové vetry, ktoré hovoria "áno... evanjelium", ale potom sa mu musíme prispôbiť, situácie sa menia, sú tu keby, ale, vymoženosti.

Ak sa prispôsobujeme móde, novým vetrom, potom nie sme ľudia s rovným chrbtom ako Krstiteľ, ktorého Ježiš chváli.

Keď je človek presvedčený o určitých rozhodnutiach, ktoré nám evanjelium naznačilo, musí mať odvahu uskutočniť ich, aj keď sa cíti osamelý, aj keď všetci ľudia upadajú do novôt... Už nie sme v stredoveku!

Nie, kto je presvedčený o ponuke evanjelia, zostáva pevný ako Krstiteľ! Druhá otázka: "Išli ste a videli ste tam na púšti muža zabaleného do mäkkého odevu?"

Ježiš hovorí, že "kto nosí mäkké rúcho, je v kráľovských palácoch".

Krstiteľ nebol človek, ktorý chodil oblečený podľa najnovšej módy, nemal nič spoločné s tými, ktorí sa obliekajú do módnych šiat.

Estetika je človeku vlastná, presahuje utilitárnosť a snaha o krásu je dobrá, ale keď sa stane mrhaním, bezuzdným luxusom, potom je to modloslužba pominuteľného, je to znak toho, že pravé hodnoty sa stratili z dohľadu.

Ako môže kresťan tvárou v tvár takejto márnostatnej zbytočnosti nepociťovať znepokojenie, znechutenie nad plytvaním zdrojmi, ktoré by mali byť venované na uspokojenie oveľa základných a naliehavejších potrieb.

Tretia otázka, ktorú Ježiš kladie: "Za kým si išiel na púšť? Prorok? Áno, hovorím vám, viac ako prorok... Medzi tými, čo sa narodili zo žien, sa nevyskytol nik väčší ako Krstiteľ."

Ján je prorok, nikto v Starom zákone nemal väčšie poslanie ako on, väčšie ako Mojžiš, je anjelom poslaným pripraviť oslobodzujúci príchod Pána.

Je najväčší aj preto, že dnes je svojím životom, svojím obrátením k novosti Božieho Mesiáša pre nás vzorom, príkladom toho, ako musíme nechať vstúpiť evanjelium do svojho života a nenechať sa prekvapiť zmenami, ktoré od nás vyžaduje.

Záverečný dodatok je príznačný: "Najmenší v nebeskom kráľovstve je väčší ako on." Nie kvôli osobnej svätosti, ale Krstiteľ predsa len stál na prahu nových čias, nevidel Veľkú noc.

Dnes máme príležitosť naplno rozjímať o Božom Mesiášovi,

od jeho príchodu až po Veľkú noc, máme oveľa viac šťastia ako mal Krstiteľ.